

Poslední etapa je v cíli

Ke konci roku 2003 již ceny stoupaly. Za říjen 2003 je meziroční index 100,8 %, v listopadu 103,4 % a v prosinci 103,5 procenta.

Z jednotlivých druhů potravin meziročně zlevnilo maso (index 94,4 %), ryby (96,2 %), mléčné výrobky a vejce (97,1 %), oleje a tuky (99 %), zelenina (97,5 %), cukrovinky (98,6 %). V rámci těchto skupin výrobků ovšem některé potraviny zdražily – například vejce.

Zdražily brambory – celkově index činil 101 procento, ale třeba v samotném listopadu nebo prosinci meziroční růst cen překonal 180 procent. Růst cen zaznamenalo také ovoce – index 101,5 %. Pekárenské výrobky a obiloviny zaznamenaly růst (index) na 101 procento. Rozhodující vliv na to mělo výrazné zdražení pekárenských firem od listopadu 2003, které si vymohly na obchodních řetězcích.

Pro letošní rok ekonomičtí analytici většinou počítají s růstem spotřebitelských cen potravin. Podle propočtů Potravinářské komory by se zdražení mohlo pohybovat kolem pěti procent. Obchodní řetězce zatím o zdražování nehovoří.

Martin Mařík, Hospodářské noviny

Životní prostředí a česká politika

Ekologie jako jeden z pilířů integrace

Environmentální politika se postupem času stala jedním z pilířů evropské integrace. Římská smlouva z roku 1957 o Evropském hospodářském společenství neobsahovala žádnou zmínku o politice životního prostředí. Neexistovaly kompetence, instituce ani rozpočet věnovaný životnímu prostředí. Po mezinárodní Stockholmské konferenci o životním prostředí v roce 1972, která byla důležitým milníkem globálního ekologického uvědomování, v EHS začaly vznikat instituce věnující se životnímu prostředí. O rok později byl přijat první akční plán na ochranu životního prostředí. V roce 1981 bylo v rámci Evropské komise zřízeno samostatné generální ředitelství pro životní prostředí – dnes nejmocnější výkonný orgán EU v oblasti ekologie.

Maastrichtská smlouva učinila od roku 1993 jedním z cílů Evropské unie udržitelný rozvoj. Zavedla zásadu, že přijímání a provádění veškeré politiky EU musí přihlížet k dopadům na životní prostředí. O rok později vznikl Kohezní fond, který mj. financuje projekty na ochranu prostředí (www.euroskop.cz).

V současné době má Evropská unie už 6. akční plán pro životní prostředí na léta 2001–2010. Mezi jeho priority patří boj se změnami klimatu a s globálním oteplováním; ochrana přírodního prostředí, volně žijících zvířat a planě rostoucích rostlin; řešení ekologických a zdravotních otázek; ochrana přírodních zdrojů a nakládání s odpady. Evropská komise má také zajišťovat, aby environmentální zákony nebyly pouze schvalovány, nýbrž také prováděny, aby podnikatelé a spotřebitelé byli aktivně zapojeni do hledání řešení ekologických problémů, aby lidé měli přístup k informacím ve shodě s Aarhuskou úmluvou.

K evropské environmentální politice patří už na 500 položek legislativy. Jak tato závazná pravidla přecházejí do českého právního systému, informuje na internetových stránkách MŽP ČR (www.env.cz) Implementační plán pro oblast životního prostředí aktualizovaný v roce 2003 usnesením vlády.

Se vstupem do Evropské unie je Česká republika povinována podílet se na utváření evropské environmentální politiky, na prudkém rozvoji v této oblasti a na aktivní environmentální diplomacii, která v současné době ve světě určuje tón.

Zásahu mají především členské země se silným ekologickým citěním a aktivní domácí zelenou politikou, jako jsou Německo, Nizozemsko či Dánsko.

V osmdesátých letech v rozhodující míře ovlivňovalo evropskou environmentální legislativu Němec-